

Finanstilsynet
Strandgade 29
1401 København K

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk, med kopi til ASBR@ftnet.dk, LDAM@ftnet.dk og VIC@ftnet.dk

Høringsvar til forslag til lov om forsikringsvirksomhed

F&P har den 17. august 2022 modtaget forslag til lov om forsikringsvirksomhed i høring. F&P takker for muligheden for at komme med bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget til lov om forsikringsvirksomhed er resultatet af et godt samarbejde med både Erhvervsministeriets departement og Finanstilsynet. Det er samtidig en god mulighed for at imødekomme et længe næret ønske i forsikringsbranchen om en lov målrettet branchen, som bygger på den branchespecifikke EU-regulering. Dermed sikres samtidig branchens konkurrencedygtighed i EU.

Indledende bemærkninger

Indledningsvist vil F&P gerne fremhæve nogle områder, som vil forbedre lovforslagets anvendelighed og lovkvalitet.

Klare definitioner

F&P finder, at der er behov for en definition af ”finansiel virksomhed” i lovforslaget, idet forståelsen af en række bestemmelser er afhængige heraf. Ligeledes er det nødvendigt med en præcisering af definitionsbestemmelsen for eksponering. Definitionen stammer fra regler på bankområdet og tager primært sigte på bankvirksomhed. I lyset af de foreslåede skærpede ansvarsregler i eksponeringsbestemmelserne er det ekstra vigtigt for retssikkerheden med en definition, der giver mening for forsikringsvirksomheder. Forslaget uddybes nedenfor.

Det bør være klart, hvor der er tiltænkt materielle ændringer

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at der primært er tale om videreførelse af eksisterende lovgivning, og at der som hovedregel ikke er tilsigtet materielle ændringer til reglerne. Der er dog undtagelser her-til, og det er ikke altid tydeligt i de specielle bemærkninger, om der foreslås

14.09.2022

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk

Karen Nordsted Müller
Chefkonsulent, cand.jur.
knm@fogp.dk

Sagsnr. GES-2022-00237
DokID 450725

materielle ændringer af bestemmelserne. Dette bør klart fremgå, så fremtidige brugere af loven klart kan gennemskue, om der er sket materielle ændringer.

Henvisninger bør indarbejdes

Det er uhensigtsmæssigt at der flere steder i lovforslagets bemærkninger henvises til forarbejderne til andre og ældre love. Da der er tale om en ny hovedlov, bør de relevante forarbejder til loven være med i lovforslaget. Dermed bliver det meget nemmere for alle fremtidige brugere af loven.

Det bemærkes endvidere, at lovforslaget indeholder henvisninger til afgørelser, som ikke nødvendigvis er til at finde på Finanstilsynets hjemmeside. Dette er uhensigtsmæssigt, når det kommer til bestemmelser, hvor det er Finanstilsynets administrative praksis, der fastlægger retsstillingen.

Lovkvalitet

De foreslåede konsekvensændringer i anden lovgivning (hovedparten af kapitel 31) bør efter F&P's opfattelse udgå af lovforslaget og i stedet samles i et selvstændigt lovforslag (følgelovforslag) ud fra et hensyn til fremtidige brugere af loven. Der henvises i den forbindelse til Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet punkt 2.3.6.12, der klart anbefaler dette ved omfattende konsekvensændringer.

Bemærkninger til de konkrete bestemmelser

Kapitel 1 – Anvendelses område (§§ 1-8)

§ 2 – Finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder

Det fremgår af § 2 i lovudkastet, at lovens kapitel 17 om årsrapport og revision finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder. F&P foreslår – i overensstemmelse med Finanstilsynets praksis – at det klart kommer til at fremgå af loven og lovbemærkningerne, at reglerne om årsrapport og revision ikke finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder.

Kapitel 2 – Definitioner (§§ 9-13)

§ 9 – Definitioner

Mangler definition af ”finansiel virksomhed”

F&P finder, at der mangler en definition af ”finansiel virksomhed”, da dette er afgørende for forståelsen af en række bestemmelser, hvor begrebet indgår.

Definitionen af begrebet ”eksponering” (§ 9, stk. 1, nr. 14)

F&P finder det nødvendigt med en præcisering af definitionen på eksponering i § 9, stk. 1, nr. 14. Bestemmelsen tager sigte på bankvirksomhed og er meget bredt formuleret, idet bestemmelsen referer til ”*Summen af alle medlemværender [...] der indebærer en ”kreditrisiko”*”. Endvidere er undtagelserne i bestemmelsen overført, selvom disse alene relaterer sig til bankvirksomhed.

Med den nuværende formulering er det vanskeligt at afgrænse forpligtelserne, og der er stor risiko for at ramme situationer, hvor der ikke er den interessekonflikt, som eksponeringsreglerne skal imødegå, fordi de ikke er direkte møntet på forsikringsvirksomhed. F.eks. vil den nuværende formulering omfatte enhver opkrævning af en skadesforsikringspolice eller tilsvarende standardprodukt, hvor der er en betalingsfrist, og hvor der er risiko for restancer. Det kunne også være en situation hvor et medlem af den anmeldte direktion i et livsforsikringsselskab har en bestyrelsespost i et pengeinstitut, hvor livsforsikringsselskabet eller dets datterselskab har en driftskonto. Som følge af den nuværende formulering af eksponeringsdefinitionen, vil driftskontoen udgøre en eksponering og være forbudt, selvom det her er meget vanskeligt at få øje på en interessekonflikt.

I lyset af de stramninger, der foreslås indført som følge af Ansvarsudvalgets anbefalinger, så er det ekstra vigtigt, at bestemmelsen tilpasses forsikringsvirksomhed. Det kunne f.eks. være ved en afgrænsning til ”lån eller lånelignende forhold...” enten i bestemmelsen eller bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen bør endvidere underbygges af forsikringsrelevante eksempler i bemærkningerne til bestemmelsen, herunder eksempler på situationer, hvor der ikke vil være tale om interessekonflikt, jf. eksemplerne ovenfor

Definitionen af begrebet ”outsourcing” (§ 9, stk. 1, nr. 21)

F&P mener, at definitionen af begrebet outsourcing bør være så præcis og entydigt som muligt. Der synes ikke at være indholdsmæssig forskel på de to led i definitionen i § 9, stk. 1, nr. 21. Første led, der stammer fra EBA-retningslinjerne, bør kunne udgå, således at der er fokus på en definition for outsourcing for forsikringsvirksomhed

Kapitel 3 – Tilladelse, eneret m.v. (§§ 14-38)

§ 14 – Tilladelse

Da det i 8. afsnit af lovbemærkningerne til stk. 1, fremgår, at ”*Lovforslagets § 24 fastlægger, at forsikringsvirksomhed først kan påbegyndes efter tilladelse fra Finanstilsynet og registrering hos Erhvervsstyrelsen*”, bør det udtrykkeligt fremgå af stk. 1, at der også stilles krav om registrering hos Erhvervsstyrelsen, inden udøvelse af forsikringsvirksomhed må påbegyndes. Tilsvarende bør kravet om registrering hos Erhvervsstyrelsen som betingelse for udøvelse af forsikringsvirksomhed tydeliggøres i § 24. Som bestemmelsen

er formuleret nu, fremgår det ikke. Det fremgår heller ikke af bemærkningerne til § 24.

I stk. 1 skal henvisningen til ”stk. 2 og 3” rettes til ”stk. 2 – 4”.

Loubemærkningerne

Det bør af 2. afsnit fremgå, at FIL § 11, stk. 2, nr. 7, ”*virksomheder, der alene yder assistance inden for et begrænset område, og hvis årlige præmieindtægt ikke overstiger et af Finanstilsynet fastsat beløb*” ikke er videreført i § 14, ligesom dette bør begrundes.

Under bemærkningerne til stk. 3 fremgår det, at ”*Ud over de virksomheder, der udtrykkeligt undtages i loven, er en række forsikringslignende ordninger ikke omfattet af kravet om tilladelse efter stk. 1. Som eksempler kan nævnes administrationsfællesskaber, pool-ordninger ved lovpligtige forsikringer, for eksempel for hunde og automobiler, frivillige pool-ordninger oprettet af forsikringsindustrien for skader inden for eksempel flyforsikring, produktansvar eller miljøskader. Herudover er visse garantiordninger oprettet ved lov undtaget*”. Da stk. 2 og 3 er formuleret som udtømmende opregninger, kan bemærkningen give anledning til usikkerhed om retstilstanden. Dette er ikke hensigtsmæssigt.

§ 29, stk. 1 - Anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed

Loubemærkningerne

Det fremgår af loubemærkningerne til § 29 (3. afsnit), at bestemmelsen implementerer artikel 21, stk. 1, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet.

Imidlertid er nogle af kravene i § 29 til, hvad der skal anmeldes til tilsynet, ikke i overensstemmelse med Solvens II-direktivet. Det drejer sig om:

- Principper for genforsikring (§ 29, stk. 1, nr. 4)
- Regler vedr. helbredsoplysninger (nr. 5)
- Regler for overførsler (nr. 7) – dog kan krav om anmeldelse af værdien i overførselssituationer indgå under stk. 1. nr. 2, som bl.a. vedrører tilbagekøb ifølge Solvens II-direktivet må der kun være krav om anmeldelse af teknisk grundlag, hvis der er tale om ”aktuarmæssige principper”. Men de forhold, som kræves anmeldt i nr. 4, 5 og 7 er aftalegrundlag, ikke beregningsprincipper/aktuarmæssige principper.

På den baggrund foreslås det, at nr. 4, 5 og 7 udelades fra bestemmelsen.

§ 30 – Regler for rimelighed og betryggelse i livsforsikring

Loubemærkningerne

Ifølge § 30, stk. 4, skal hvert element i tegningsgrundlaget være betryggende fastsat. Imidlertid stiller Solvens II-direktivet kun krav om, at tegningsgrundlaget *som helhed* skal være forsigtigt valgt. Der er således heller ikke krav i Solvens II om en maksimal grundlagsrente.

På den baggrund foreslås det, at kravet i stk. 4 ændres til, at tegningsgrundlaget *som helhed* skal være betryggende.

I selve lovteksten til § 30, stk. 4 skal § 191 ændres til § 190.

I lovbemærkningerne til § 30, første afsnit på side 211 bør affattes således: *”Stk. 4, 2. pkt., fastsætter, at livsforsikringsselskaber under visse betingelser kan anvende en alternativ metode for optjening af pension.”*

Ligeledes til lovbemærkningerne til § 30 side 211, nederst bør affattes således:

”Som en konsekvens af den foreslåede bestemmelse indeholder bekendtgørelse nr. 353 af 3. marts 2021 om grundlagsrente for livsforsikringsselskaber en bestemmelse om, at det er muligt at garantere en højere rente end den maksimale grundlagsrente for den type forsikringer, som anvender den alternative metode.

For øvrige metoder for optjening af pension gælder, at grundlagsrenten, de statistiske beregningselementer og omkostningselementerne skal vælges forsigtigt. Ved bedømmelse af, om et beregningsgrundlag er betryggende, er det ikke tilstrækkeligt, at forholdet mellem de enkelte beregningselementer er realistiske, eller at beregningsgrundlag ud fra en helhedsvurdering er betryggende. Grundlagsrenten og risiko- og omkostningselementerne skal vælges med forsigtighed, sådan at de isoleret set kan forventes at generere overskud i forhold til den lovede pension.

Det foreslåede Stk. 4, 3. pkt., præciserer, at de anmeldte regler for beregning af livsforsikringshensættelserne og underposterne hertil skal være i overensstemmelse med reglerne for disse posters opgørelse i henhold til regnskabsbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 937 af 27. juli 2015, udstedt i medfør af lovforslagets § 190.”

§ 32 – Oplysninger om reelle ejere

Lovbemærkningerne

Reglen i § 32, stk. 4 om, at tværgående pensionskasser mindst én gang årligt skal undersøge, om der er ændringer af de registrerede oplysninger om reelle ejere, giver efter F&P's opfattelse ikke mening. Medlemmerne (de forsikrede) er altid ejerne af pensionskassen, og deres ejerandel er så lille, at de aldrig vil kunne anses som ”reelle ejere”, hvorfor den overordnede ledelse (direktionen) er udpeget som ”reel ejer”. Grundet konstruktionen af en tværgående

pensionskasse, vil dette forhold aldrig ændre sig. Det samme gælder for gensidige selskaber. Det er forsikringstagerne, som er ejerne, og ejerkredsen er alle forsikringstagerne.

Det kan i den forbindelse oplyses, at et medlem af F&P har været i kontakt med Erhvervsstyrelsen for at få afklaret, hvem man skal registrere, når man er et gensidigt forsikringsselskab. Erhvervsstyrelsen oplyste, at der ikke skal fortages særskilt angivelse med navn på ledelsen under punktet for reelle ejere i det tilfælde, hvor det angives, at virksomheden ikke har reelle ejere. Sidstnævnte bør fremgå af lovbemærkningerne.

§ 37 - Eneret til navne

Bestemmelsen overtrædes alt for ofte, idet særligt eneretten til at benytte betegnelsen "forsikringsselskab" misbruges af forsikringsagenturer. Det skader forbrugerne, der efterlades i en situation, hvor de ikke har kendskab til, hvad det er for et forsikringsselskab, der forsikrer dem.

Et eksempel var "Husejernes Forsikringsagentur" - der konsekvent kaldte sig Husejernes Forsikring - hvor kun en indgriben fra Folketinget reddede de 26.000 danske kunder. Der er også en række eksempler på agenturer, der giver indtryk af at være et forsikringsselskab, og som f.eks. skriver, at de er medlem af Garantifonden for Skadesforsikringsselskaber. Af hensyn til forbrugerne er der et stort behov for at præcisere indholdet af bestemmelsen samt skærpe tilsynet med overholdelsen.

Derfor skal F&P kraftigt opfordre til, at det præciseres i lovbemærkningerne, at agenturer mv. ikke må benytte "forsikring" i virksomhedens navn eller i forkortelser af dette, og at overtrædelse heraf får mærkbare konsekvenser.

Kapitel 4 – Selskabsform, aktiekapital og udbyttedeling (§§ 39-45)

§ 41 – Finanstilsynets godkendelse af indbetaling af nye aktier ved konvertering af gæld

Bestemmelsen fastlægger, at Finanstilsynet skal godkende beslutning om, at nye aktier skal kunne indbetales ved konvertering af gæld i medfør af § 161 i selskabsloven, og at der med bestemmelsen ikke er tilsigtet materielle ændringer.

Lovforarbejder

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 358 i lov om finansiel virksomhed, der blev indsat ved L176/2003, som videreførte den tidligere lov om forsikringsvirksomhed § 240a, stk. 3, der i ved L63 af 28. oktober 1992 erstattede lovens oprindelige § 47, stk. 3.

Det fremgår af forarbejderne *”En sådan ansøgning skal indsendes samtidig med ansøgning om Finanstilsynets godkendelse af selskabskapitalens forhøjelse ved apportindskud.”* Lovforarbejderne er identiske med de specielle bemærkninger til L176/2003.

Bestemmelserne §§ 160 og 161 i selskabsloven står anført under overskriften *”indbetaling i værdier eller konvertering af gæld”*. Indbetaling i værdier, som fremgår af selskabslovens § 160, omtales sædvanligvis apportindskud.

Det forekommer ikke klart, hvorfor der i forarbejderne henvises til en *”ansøgning om godkendelse af selskabskapitalens forhøjelse ved apportindskud”*, når bestemmelsen omhandler godkendelse ved kapitalforhøjelser ved konvertering af gæld.

Finanstilsynet anmodes om tydeliggøre forarbejderne.

Kapitel 5 – Anden tilladt virksomhed (§§ 46-48)

§ 46 – Accessorisk virksomhed

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af reglerne om accessorisk virksomhed i lov om finansiel virksomhed, med de seneste ændringer der blev vedtaget ved L 118/2022 i foråret 2022.

F&P bemærker at ikke alle ændringer fra foråret synes gengivet i nærværende forslag, hvilket vi formoder er en fejl.

Det bemærkes således, at den foreslåede § 46, stk. 1, 2. pkt. har formuleringen *”... der er forbundet med eller ligger i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed”*.

Formuleringen i det vedtagne L 118/2022 er retteligt *”... der er direkte forbundet med og ligger i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed”*.

Da bemærkningerne til lovforslagets § 46 anvender ordlyden *”direkte forbundet med og ligger i naturlig forlængelse”* formodes det, at der blot er tale om en fejl i formuleringen af den foreslåede § 46 og ikke en ændring af reglen.

Formuleringen i bestemmelsens stk. 2 afviger ligeledes fra FIL § 29, stk. 2. I FIL § 29, stk. 2 fremgår det, at Finanstilsynet kan bestemme, at den accessoriske virksomhed skal udøves i et andet selskab. I lovforslagets § 46, stk. 2 fremgår det, at Finanstilsynet kan bestemme, at den accessoriske virksomhed *”skal udøves af et andet selskab”*.

Da der ikke i øvrigt er lagt op til ændringer i bemærkningerne til bestemmelsen, anbefaler F&P, at ordlyden af bestemmelsen tilrettes, så den svarer til den, der fremgår af FIL § 29 med de seneste ændringer ved L 118/2022.

Lovbemærkningerne

F&P ønsker en præcisering af lovbemærkningerne, så det heraf tydeligt fremgår, at de foreslåede regler om accessorisk virksomhed, er en videreførelse af reglerne i FIL, med de seneste ændringer foretaget ved L 118/2022. Det bør således også af bemærkningerne her fremgå, at der med ændringerne i L 118/2022 ikke er tiltænkt en ændring af Finanstilsynets hidtidige praksis i relation til reglerne om accessorisk virksomhed.

En yderligere præcisering efterlyses som følge af ændringerne ved L118/2022. Det fremgår nu af bemærkningerne til lovforslagets § 46 (se side 235 nederst), at *”En række livsforsikringsvirksomheder driver allerede i dag ovenstående typer af virksomhed. Kravet om, at dette skal ske via en dattervirksomhed med begrænset hæftelse, gælder kun fremadrettet, hvorfor virksomhederne fortsat kan drive allerede eksisterende ejendomme m.v.”*.

Det bemærkes, at der med formuleringen *”kan drive allerede eksisterende ejendomme”* forekommer at være en inkonsistens mellem definitionen af accessorisk servicevirksomhed (i Solvens II), der omfatter *”besiddelse og forvaltning”* af fast ejendom. Drift forekommer at være et levn fra lov om finansiell virksomheds § 29 inden ændringen af bestemmelsen som følge af L 118/2022. Efter F&P's opfattelse, er der fortsat ikke klarhed over begreberne. Det bør derfor fremgå, at det at ”besidde”, ”forvalte”, ”drive” og ”administrere” fast ejendom ligger inden for definitionen af accessorisk servicevirksomhed.

I bemærkningerne til § 46 i 3. afsnit fremgår det, at § 29 stk. 2 ikke videreføres, idet bestemmelsen vedrører administration af SP-konto, og SP-ordningen er ophævet ved lov nr. 1263 af 16. december 2009.

Det formodes, at afsnittet hen til første punktum er indsat ved en fejl, da det ikke umiddelbart ses at henhøre under § 46 om accessorisk virksomhed. F&P anbefaler derfor, at teksten i afsnittet slettes.

I afsnittet om totalløsninger (afsnit 3 på side 233) henvises til prudent person-princippet i. I den forbindelse henvises der til lov om finansiell virksomhed § 158. F&P foreslår, at der i stedet henvises til dette lovforslags § 175.

F&P anbefaler, at det afslutningsvist fremgår direkte af bemærkningerne, at bestemmelsen alene vedrører aktiviteter, som et selskab søger om eller har tilladelse til at drive, og at bestemmelsen ikke har til formål at regulere, hvad forsikringsselskaberne i øvrigt kan investere i, f.eks. i datterselskabsform.

Kapitel 6 – Grænseoverskridende virksomhed – (§§ 49-66)

§ 51 - Frister for filialers påbegyndelse af virksomhed i værtslandet

I stk. 1 skal den første henvisning til ”§ 49, stk. 2” ændres til ”§ 50, stk. 2”. Derudover bør der mellem ”...forsikringsselskabet har modtaget de oplysninger..” og ”der er nævnt i § 49, stk. 2 (dvs. § 50, stk. 2),...” indføjes ”om særlige danske vilkår”. Denne tilføjelse gør bestemmelsen mere læsevenlig. Som bestemmelsen er formuleret nu, foranlediges man til at tro, at der henvises til oplysningerne i § 49, stk. 2 og § 50, stk. 1, hvilket ikke er tilfældet, jf. artikel 146, stk. 3 i Solvens II-direktivet. I stk. 2, bør der efter ”... § 49, stk. 2” også henvises til § 50, stk. 1 (§ 30, stk. 9 i lov om finansiel virksomhed), for at lave en korrekt videreførelse af § 30, stk. 10 i lov om finansiel virksomhed.

Lovbemærkningerne

Hvis Finanstilsynet imødekommer bemærkningerne til lovbestemmelsen, er der behov for konsekvensrettelser i lovbemærkningerne.

§ 61 - Danske forsikringsselskabers filialetablering i et andet EU/EØS-land

I stk. 6, skal det tilføjes, at forsikringsselskabet også skal underrette tilsynsmyndigheden i værtslandet, såfremt der sker ændringer i de afgivne oplysninger. Det følger af artikel 145, stk. 4 i Solvens II-direktivet. Derudover er artikel 146, stk. 2, i Solvens II-direktivet ikke blevet implementeret i § 61. Ifølge bestemmelsen skal tilsynsmyndigheden i hjemlandet begrunde overfor forsikringsselskabet, hvis tilsynsmyndigheden ikke videregiver oplysningerne i § 59, stk. 1, til tilsynsmyndigheden i værtslandet. Afslaget skal kunne indbringes for domstolene i hjemlandet. Bestemmelsen bør indsættes i § 61 efter stk. 3.

Kapitel 7 - God skik, prisoplysning og kontraktforhold (§§ 67-74)

§ 67 – Generelle regler om god skik mv.

Lovbemærkningerne

I afsnit 11 skal der stå ”bekendtgørelse nr. 1779 af 6. september 2021” i stedet for ”bekendtgørelse nr. 1143 af 15. november 2019”.

I bemærkningerne til § 67, stk. 4, er det anført, at ”Det vil desuden være i strid med god skik, hvis et forsikringsselskab bevidst truer med et uretmæssigt krav for at få kunden til at acceptere forsikringsselskabets afgørelse. Et krav om tilbagebetaling kræver, at forsikringsselskabet har dokumentation for, at kunden uberettiget har modtaget forsikringsydelse i den periode, som kravet stammer fra.”

F&P opfordrer til, at det præciseres, at ”et uretmæssigt krav” alene vedrører krav, som selskabet er klar over, er uretmæssigt, men derimod ikke et krav,

som først efter behandling i Ankenævnet for Forsikring eller domstolene viser sig at være uretmæssigt.

Det skyldes dels, at god skik ifølge bemærkningerne tilsiger, at selskaberne vejleder om regler om *condictio indebiti* (tilbagebetaling) og dels, at krav på tilbagebetaling kan give anledning til tvist, hvor den endelige afgørelse i ankenævn eller domstole beror på en samlet og konkret vurdering af de faktiske og juridiske forhold.

§ 70 – Kompetencekrav

Loubemærkningerne

F&P ønsker, at der i 4. afsnit i bemærkningerne til stk. 2, tilføjes: *”Det vil sige, at kompetencekravene skal være rimelige og stå mål med kompleksiteten og omfanget af de forsikringer, som den enkelte medarbejder distribuerer. Derved sikres det, at medarbejderen ikke bebyrdes med krav til kompetencer, som ikke er nødvendige for at kunne varetage medarbejderens arbejdsområde”*.

F&P foreslår, at bemærkningerne på side 267 sidste afsnit formuleres således:

”De enkelte kompetencekrav er tilpasset den jobfunktion, som den pågældende medarbejder udfører. Der er ikke krav om et konkret uddannelsesforløb, men det afgørende er, om den pågældende har tilstrækkelige kompetencer til at bestride den ønskede stilling. Det er således uden betydning, hvorledes kompetencerne er opnået, så længe den pågældende har den nødvendige teoretiske viden og praktiske kunnen. Vurderingen, af om den pågældende opfylder kompetencekravene, kan foregå ved gennemførelse af en test, ved sidemandsoplæring eller på anden tilsvarende måde, der sikrer, at den nødvendige teoretiske viden og praktiske kunnen er opnået. Hvorledes vurderingen skal gennemføres afgøres ud fra et proportionalitetsprincip, hvor der blandt andet tages hensyn til, om medarbejderne arbejder med flere og komplekse forsikringsprodukter eller med nicheprodukter af mindre kompleks karakter.

Det enkelte forsikrings-selskab er ansvarlig for at sikre, at deres medarbejdere opfylder kompetencekravene i forhold til deres jobfunktion”.

Kapitel 9 – Videregivelse af fortrolige oplysninger (§§ 82-86)

§ 82 – Videregivelse af fortrolige oplysninger om juridiske personer

F&P bemærker, at overskriften på bestemmelsen ikke kun angår regler for videregivelse af fortrolige oplysninger om juridiske personer (erhvervskunder), men både privatkunder og erhvervskunder. F&P anbefaler, at overskriften korrigeres, således den nævner både privat- og erhvervskunder, alternativt blot *”Videregivelse af fortrolige oplysninger”*.

Lovbemærkningerne

Det fremgår af lovbemærkningerne til § 82 (side 290, afsnit 4), at *”En udnyttelse eller videregivelse altid vil være berettiget, hvis der foreligger et samtykke fra kunden”*. F&P foreslår at der her præciseres, hvis der foreligger et gyldigt samtykke, dvs. *”En udnyttelse eller videregivelse altid vil være berettiget, hvis der foreligger et gyldigt samtykke fra kunden”*.

Med henblik på styrkelse af grundlaget for kommunernes arbejde med at forebygge oversvømmelser foreslås følgende afsnit indsat efter sidste afsnit på side 292 i lovbemærkningerne til § 82: *”Der vil også være tale om berettiget videregivelse, hvis et forsikringsselskab videregiver relevante oplysninger om oversvømmelseskader hos selskabets forsikringstagere med henblik på kommunens arbejde med at forebygge vandskader som følge af kraftig nedbør, herunder skybrud. Videregivelse af de nævnte oplysninger til kommunerne er vigtige for kommunernes arbejde med at forebygge oversvømmelseskader, et arbejde der også rummer afgørende fordele for de berørte husejere.”*

Det bør endvidere i bemærkningerne tydeliggøres, at overladelse af personoplysninger til en databehandler er at anse for en berettiget videregivelse, givet at overladelsen sker under instruks fra forsikringsselskabet og reguleret af en databehandleraftale, samt reglerne i Databeskyttelsesforordningen.

§ 83 – Videregivelse af oplysninger til brug for varetagelse af administrative opgaver

Overskriften bør ændres, da bestemmelsen tillige vedrører videregivelse til brug for rådgivning.

F&P mener, at det endvidere er vigtigt, at den nuværende bestemmelse i FIL § 118, stk. 4 om videregivelse fra et pengeinstitut af oplysninger om kapital- eller rateopsparing til forsikringsselskabet/administrations-selskabet fortsat medtages i lovudkastet. I modsat fald bliver det modtagne forsikringsselskab stillet ringere efter lovforslaget end efter de nuværende regler, og det er efter de generelle bemærkninger ikke hensigten med lovforslaget, jf. således afsnit 3.8.3 lovforslagets indhold, side 115. Her fremgår det, at de gældende regler videreføres således, at forsikringsselskaberne med lov om forsikringsvirksomhed vil være underlagt de samme regler, som de er i dag. Der foretages enkelte tilpasninger i relation til bestemmelser, ”der alene er rettet mod pengeinstitutter...”.

Af de særlige bestemmelser til § 83, 4. afsnit, sidste sætning, side 293 står der imidlertid, at der ikke med den foreslåede bestemmelse kan videregives oplysninger fra et pengeinstitut om en kapital- eller rateopsparing til forsikringsselskabet/administrations-selskabet. Det modtagne forsikringsselskab stilles med disse bemærkninger og den manglende hjemmel i selve § 83 dermed ringere end efter nuværende regler i FIL.

Endelig bør den nuværende § 118, stk. 4 medtages i selve loven, da den er meget relevant for pensionselskaberne. Dette også henset til bestemmelsens forhistorie. Alternativet er som minimum en bekræftelse i både de generelle bemærkninger og i de særlige bemærkninger til § 83 af, at denne adgang fortsat består og videreføres i den nye lov vedrørende pengeinstitutter.

§ 85 - Videregivelse af oplysninger til markedsføring

§ 85 er en klar skærpeelse i forhold til de generelle databeskyttelsesregler, hvorefter det er tilladt at videregive *generelle personoplysninger* til markedsføring uden samtykke, med hjemmel i interesseafvejningsreglen i artikel 6, stk. 1 litra f.

I lyset af opstramningen af databeskyttelsesreglerne som følge af Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, finder F&P, at de skærpede krav i forhold til forsikringselskaberne bør fjernes.

Kapitel 11 – Ledelse og kompetencekrav (§§ 95-126)

§ 101 – Indkaldelse til generalforsamling

F&P har tidligere været i dialog med Finanstilsynet angående LFV § 101, da formuleringen i visse tilfælde medfører en uforholdsmæssig stor byrde for nogen forsikringsvirksomheder

Eksemplet tager udgangspunkt i reglerne i FIL:

Der er en koncern, som består af virksomheden: "a Holding A/S", der ejer to virksomheder: "Virksomhed b" og "Virksomhed c". Begge datterselskaber er ejet 100 %. Virksomhed a Holding A/S er en forsikringsholdingvirksomhed, jf. FIL § 5, stk. 1, nr. 13 (LFV § 8, nr. 6).

Ifølge den nuværende formulering af lov om finansiel virksomheds § 67, stk. 2 (LFV § 109), kan varsel mv. (som følger af stk. 1) fraviges, hvis et selskab er 100 % ejet af en finansiel virksomhed eller finansielle virksomheder i samme koncern. Virksomhed a Holding A/S er imidlertid ikke en finansiel virksomhed, men en forsikringsholdingvirksomhed. I og med begge selskaber ikke er ejet af en finansiel virksomhed eller finansielle virksomheder i samme koncern, finder undtagelsen i § 67, stk. 2 ikke anvendelse for Virksomhed b og Virksomhed c.

Det fremgår af bemærkningerne til den nugældende § 67, stk. 2, at det for selskaber, der er 100 % ejet af én finansiel virksomhed eller af finansielle selskaber i samme koncern, vil være "en uforholdsmæssig stor byrde, hvis disse virksomheder skal overholde indkaldelsesvarslet og offentlighedskravet i stk. 1." I eksemplet vil der på generalforsamlingerne i de tre selskaber kun være én ejerinteresse repræsenteret, nemlig virksomhed a Holding A/S. Det er altså ikke en debat af interesse for offentligheden på generalforsamlingerne

i disse tre selskaber. Situationen er derfor den samme, som hvis de to selskaber var 100 % ejet af en finansiel virksomhed. Undtagelsen bør derfor tilsvarende kunne overføres til selskaber, som er 100 % ejet af en forsikringsholdingvirksomhed.

F&P foreslår, at bestemmelsen formuleres således:

”Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for forsikringselskaber, som er 100 pct. ejet af et forsikringselskab, en finansiel virksomhed efter lov om finansiel virksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed, en holdingvirksomhed efter lov om finansiel virksomhed eller forsikringselskaber og finansielle virksomheder i samme koncern”.

§ 107 – Bestyrelsens kollektive egnethed

Bestemmelsens stk. 1 er en videreførelse af gældende ret (FIL § 64e, stk. 1), mens stk. 2 er en ny bestemmelse, som indebærer materielle ændringer i gældende ret.

F&P bemærker, at bestemmelsen er uklar og formuleret for snævert, således at den ud fra dens ordlyd lægger unødige og uhensigtsmæssige begrænsninger på selskaberne i forhold til evalueringen af bestyrelsens samlede viden og erfaring. Eksempelvis vil et bestyrelsesmedlem, som har ledelseserfaring fra Finanstilsynet eller Nationalbanken ikke vil kunne siges at have *”ledelseserfaring fra en anden relevant finansiel virksomhed”*.

F&P foreslår, at formuleringen *”finansiel ledelseserfaring fra en anden virksomhed”* eller *”ledelseserfaring fra en anden relevant virksomhed inden for det finansielle område”* i stedet anvendes. Dette således at bestemmelsen kan rumme personer, som har ledelseserfaring fra det finansielle område i en virksomhed eller en myndighed, som ikke falder ind under den ret snævre definition af *”finansiel virksomhed”* i FIL. Det er væsentligt, at bestemmelsen formuleres tilstrækkeligt præcist, da der ikke vil være den samme adgang til at dispensere fra bestemmelsen ud fra en konkret vurdering af personens kompetencer og viden, når det beskrevne krav flyttes fra en vejledning og ind i selve lovteksten.

F&P bemærker derudover at formuleringen *”en vis størrelse”* tillige er upræcis. Grundlæggende bør en bestemmelse, der er strafbelagt, være formuleret så præcist, at det er klart, hvilke selskaber (eller personer) der kan ifalde straf efter bestemmelsen.

§ 111 – Interessekonflikter

Med lovforslagets § 111 lægges op til en videreførelse af § 76 i lov om finansiel virksomhed.

F&P bemærker, at FIL § 76 foreslås ophævet i lovforslaget om gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed, hvor bestemmelsen i stedet skrives sammen med og inkorporeres

i en nyaffattelse af FIL § 78, stk. 1-4. Nyaffattelsen af FIL § 78, stk. 1-4 er inkorporeret i dette lovforslags § 118, hvorfor § 111 må være overflødig.

Alternativt bør bestemmelsen omformuleres, da det fremgår af bemærkningerne, at der ikke er tilsigtet materielle ændringer med bestemmelsen.

Såfremt bestemmelsen fastholdes, er F&P af den opfattelse, at den foreslåede bestemmelse indebærer materielle ændringer, modsat hvad der fremgår af bemærkningerne. Af den årsag bør hensigten bag ændringerne i så fald forklares i lovbemærkningerne. Der introduceres f.eks. et nyt begreb: ”*personlig interesse*” og dele af bestemmelsen er helt fjernet.

Bestemmelsen bør derfor omformuleres, så det fremgår, at den finansielle virksomhed ikke uden bestyrelsens godkendelse må indgå en aftale med direktøren eller med tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig interesse. Samtidig bør det præciseres i bemærkningerne, hvad der forstås med hhv. tredjemand og væsentlig interesse. Gerne suppleret med eksempler, som er mere forsikringsrelevante end det eksisterende bankeksempel om ind- og udlånskonti mv. Det kunne f.eks. være indgåelse af en samarbejdsaftale mellem en virksomhed, hvori en nærtstående til direktøren har en væsentlig interesse, og den finansielle virksomhed.

§§ 118 – 121 - Forbud mod eksponering og sikkerhedsstillelse

F&P’s bemærkninger til bestemmelserne i §§ 118 – 121 skal ses i sammenhæng med bemærkningerne til § 9, stk. 1, nr. 14 – definitionsbestemmelsen om eksponering, samt bemærkningerne til bestemmelserne om ledelsens andre erhverv, jf. nedenfor

For så vidt angår de dele af bestemmelserne, som lovforslaget forudsætter vedtaget med lovforslaget om gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed, henviser F&P til høringssvaret til det nævnte lovforslag.

Som ovenfor nævnt i relation til definitionen af eksponering, er det centrale for F&P i forhold til eksponeringsbestemmelserne, at der sker en præcisering af definitionsbestemmelsen, således at denne målrettes forsikringsvirksomhed og understøttes af eksempler i bemærkningerne.

§§ 122 – 126 - Ledelsens andre erhverv

F&P finder at der er flere uklarheder i forhold til ovennævnte regler om eksponering og reglerne om ledelsens andre erhverv.

Bl.a. er F&P uforstående overfor, at livsforsikringsselskaber kan have et medlem af direktionen i bestyrelsen i selskaber, hvori livsforsikringsselskaber besidder kapitalandele, eksempelvis for at beskytte aktieinvesteringen, men ikke tilsvarende have et medlem af direktionen i et selskab, som livsforsikringsselskabet har ydet et lån til.

Bemærkninger til eksponeringsforbuddet, jf. § 124

De finansielle markeders kompleksitet har ændret sig betydeligt siden 2002. Tidligere investerede forsikringsselskaber primært i kapitalandele og børsnoterede obligationer, herunder særligt statsobligationer og realkreditobligationer, hvilket formentlig har været årsag til, at man alene undtog kapitalandele fra eksponeringsforbuddet i FIL § 80, stk. 4 (der nu videreføres i § 124, stk. 4). I dag er typen af instrumenter der investeres i dog betydelige ændret, idet der fx kan investeres i egenkapital, hybrid kapital, juniorlån og seniorlån afhængig af investors risikoappetit.

Konsekvens af eksponeringsforbuddet i den foreslåede § 124 er, at forsikringsvirksomheder kun kan udpege et bestyrelsesmedlem til at ”passe investeringen”, hvis der investeres i kapitalandele, men ikke hvis der investeres i øvrige dele af finansieringen. Som eksempel kan et forsikringsselskabs direktør vælges som bestyrelsesmedlem i en børsnoteret virksomhed, hvori forsikringsselskabet ejer kapitalandele, men forsikringsselskabet kan ikke samtidig yde et lån, fx i form af junior- eller seniorlån til samme virksomhed.

Eksponeringsforbuddet i lovforslagets § 124 er således ikke tidssvarende ift., at det kun er ved investering i kapitalandele, det er muligt at have et ledelsesmedlem omfattet af lovforslagets § 123 siddende i ledelsen af den pågældende virksomhed.

Bemærkninger til samspillet mellem § 118 og § 124

Fastholdes eksponeringsbestemmelserne som foreslået vil det være hensigtsmæssigt at se på sammenhængen mellem § 118 og § 124. Efter F&Ps vurdering er de to bestemmelser i modstrid med hinanden, idet bestyrelsen i medfør af § 118 fx kan godkende en eksponering på markedsvilkår mod et selskab, hvori et medlem af direktionen i forsikringsvirksomheden har et ledelseshverv, men samtidig vil eksponeringen stride mod § 124. Man kan derfor få det indtryk, at den ene bestemmelse er kommet til på et senere tidspunkt, uden at der er blevet tænkt over sammenhængen med den anden bestemmelse. Vi mener derfor, at det er centralt, at bestemmelserne sammentænkes bedre i LFV.

Bemærkninger til ensretning mellem § 113 og § 123, stk. 2

Endeligt synes der ikke at være helt konsistens i forhold til bestemmelsen om bestyrelsens stillingtagen til andre ansatte omfattet af reglerne om andre erhverv, jf. det foreslåede § 123, stk. 2, set i forhold til andre ansatte omfattet af spekulationsforbuddet, jf. den foreslåede § 113. Det bør ensrettes, om bestyrelsens udpegning står i en selvstændig paragraf eller som et stk. 2.

Kapitel 12 – Indretning og styring (§§ 127-141)

§ 127 – Ledelse og indretning af virksomhed

F&P bemærker, at det bør være tydeligt af bemærkningerne til bestemmelsen, at bestemmelsen grundlæggende bygger på et proportionalitetsprincip, så de enkelte virksomheder har mulighed for at indrette virksomhedens styring og organisering efter sine forhold og størrelse. Endvidere anbefaler F&P at der af hensyn til de fremtidige brugere af loven bliver indført et indledende afsnit om, hvordan nøglefunktionerne (kontrolorganerne) indgår i ledelsessystemet.

Overordnet set bør der ligeledes indarbejdes flere referencer til den bagvedliggende EU-regulering i forarbejderne. Det bør derfor begrundes, når der er valgt en anden ordlyd end i den tilsvarende bestemmelse i ledelseskendtgørelsens § 17. Man kan med fordel også fastholde brugen af ”direktion” og ”bestyrelse”.

Lovbemærkningerne

F&P er i vores tidligere dialog med Finanstilsynet om forslaget blevet enige om at udtrykket ”forsvarlig ledelse” bør anvendes i bemærkningerne i stedet for ”sund og forsigtig ledelse” i overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd og gældende ret. Dette bør konsekvensrettes i bemærkningerne til bestemmelsen, f.eks. på side 369.

Finanstilsynet har erklæret, at man følger EIOPAs retningslinjer, hvorfor der henstilles til, at lovforslaget følger disse.

Det bemærkes i øvrigt at der mangler et ”.” efter den første sætning i det citerede afsnit.

I bemærkningerne til stk. 5, fremgår det:

”At det i Danmark som udgangspunkt ikke er bestyrelsen, der ansætter de pågældende nøglepersoner som ansvarlige for nøglefunktionerne og modtager den regelmæssige rapportering vedr. nøglefunktionerne, udelukker ikke bestyrelsen fra konkret at tillægge sig ansættelseskompetencen, forlange kopi af rapporteringen eller at forlange direkte rapportering”.

F&P bemærker i den forbindelse, at direktionens ansvar for nøglefunktionerne fremhæves flere steder. Der bør sikres konsistens i ansvarsregler ift., hvilket ledelsesorgan, der har ansvaret for etablering og ansættelse af vedkommende nøglefunktioner.

Der mangler i øvrigt et ”§”-tegn i overskriften til de specielle bemærkninger til bestemmelsen.

§ 128 – Nøglepersoner

Det fremgår af det foreslåede, § 128, stk. 1, 2. pkt., at *”Nøglepersoner er blandt andet ansatte der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er udpeget som ansvarlig for en nøglefunktion, jf. § 127, stk. 4.”*

Bestemmelse er delvist en videreførelse af bemærkningerne fra det gældende § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Der er dog den væsentlige ændring, at ordene ”blandt andet” er tilføjet.

Dette skaber uklarhed om, hvem der bør identificeres som nøglepersoner, og da nøglepersoner er omfattet af skærpede straffebestemmelser, er dette meget u hensigtsmæssigt. F&P bemærker, at det kunne være mere hensigtsmæssigt i stedet at lægge sig tæt på af ordlyden fra Solvens II.

Det bør af retssikkerhedsmæssige årsager være helt klart for en ansat i et forsikringsselskab eller et medlem af et forsikringsselskabs bestyrelse, om vedkommende risikerer strafansvar for sine handlinger eller undladelser i den pågældende funktion - og præcist hvad vedkommende bør foretage sig eller undlade for at undgå strafansvar.

Det fremgår af bemærkningerne til strafbestemmelsen om nøglepersoner (jf. høringsversionens § 317 a), at også nøglepersoner, som virksomheden *burde have udpeget*, er omfattet af de skærpede strafbestemmelser.

I forvejen ligger der en skønselement i, hvem der er omfattet af den gældende ordlyd (ansvarlige for nøglefunktioner og de facto ledelse), og tilføjelse af et ”blandt andet” til lovtæksten bidrager kun hertil, hvilket er retssikkerhedsmæssigt meget betænkeligt.

Derudover opfordrer F&P helt generelt til, at man i højere grad anvender begreberne og definitionerne fra Solvens II og EIOPA’s retningslinjer.

For så vidt angår de dele af bestemmelsen, som dette lovforslag forudsætter indsat med lovforslaget om gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed, henviser F&P til det fremsendte høringssvar til det pågældende lovforslag.

Lovbemærkningerne

Det bør derudover fremgå tydeligt af bemærkningerne, at: *”Det er op til den enkelte virksomheds ledelse at udpege – ud fra både en forretningsmodel og risikovurdering – en person der har de nødvendige kompetencer til at udføre hvervet som nøgleperson. Selskabets ledelsesmæssige beslutninger tages af selskabets ledelse, da det er denne personkreds, der har den dybe forståelse for virksomhedens særlige forhold. Det er derfor ledelsen, der har kompetencen til at udpege nøglepersoner, herunder at sætte de rette rammer og ansvarsområder, der er nødvendige og hensigtsmæssige ift. indretningen af den enkelte virksomheds aktiviteter og risici”*.

§ 130 - Compliancefunktionen

Det er flere steder, hvor lovtekst og bemærkninger efter F&P's opfattelse er for upræcise. I selve lovteksten anvendes "bl.a." og "m.v." i et vidt omfang. Dette er ikke hensigtsmæssigt og opfylder ikke kravet om klarhed i lovgivningen for en bestemmelse, der fastsætter forpligtelser. Det bemærkes i den forbindelse, at den gældende ledelsesbekendtgørelse er mere specifik på disse områder.

Det fremgår af bemærkningerne: *"Medarbejdere, der er involveret i compliancefunktionen, kan som udgangspunkt ikke deltage i leveringen af de tjenesteydelser eller udførelsen af de aktiviteter, som compliancefunktionen er forpligtet til at undersøge og kontrollere. Det skyldes, at compliancefunktionen er en del af virksomhedens kontrolsystem og at der vil opstå en interessekonflikt i forhold til de opgaver og de kontroller, som compliancefunktionen er forpligtet til at udføre, hvor compliancefunktionen både deltager i udførelsen af opgaven og en efterfølgende kontrol."*

F&P bemærker, at formuleringen er unødigt skarp og bør opblødes. Alternativt bør det beskrives, hvordan man kan fravige udgangspunktet, dvs. sikre at den pågældende medarbejder ikke kontrollerer sig selv osv. jfr. forordningens ordlyd.

Der mangler i øvrigt et "§"-tegn i overskriften til de specielle bemærkninger.

§ 132 - Intern auditfunktion

Det er bemærkelsesværdigt, at der i Solvens II-forordningen gives mulighed for, at intern audit udpeges til andre nøgleposter, mens Finanstilsynet i bemærkningerne indirekte tilkendegiver, at dette ikke kan lade sig gøre i praksis. *"Personer, der varetager opgaverne i selve funktionen, kan under visse særlige og kumulative, betingelser udpeges til andre nøgleposter, jf. art. 271, stk. 2, i Solvens II-forordningen. I praksis vil det imidlertid ofte være vanskeligt at kombinere intern auditfunktionens opgaver med andre funktioners eller driftsmæssige opgaver, da enhver involvering i virksomhedens operationelle funktioner vil kompromittere intern auditfunktionens objektivitet og uafhængighed, og indebære en interessekonflikt for dem, der varetager intern auditfunktionen."*

Forordninger er direkte gældende, og F&P bemærker, at tilsynet ikke har beføjelser til at tilsidesætte forordningen, og at der heller ikke på anden vis kan lovgives i strid med forordningen. F&P opfordrer på den baggrund til, at den sidste sætning slettes fra lovforslagets bemærkninger.

§ 134 – Procedurer for godkendelse af nye forsikringsprodukter

I de specielle bemærkninger til bestemmelsen henvises til bestemmelsen i FIL § 71, stk. 2 om godkendelse af nye forsikringsprodukter. Det bemærkes, at den bestemmelse, der henvises til, er ophævet med lov nr. 1155 af

08/06/2021 om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter. Bemærkningerne bør derfor tilrettes.

§ 135 - Outsourcing

Lovbemærkningerne

For så vidt angår afgrænsningen af, hvad der skal anses for outsourcing af ”kritiske eller vigtige operationelle funktioner”, som udløser en række krav til forsikringsselskaberne, støtter F&P op om, at det i lovbemærkningerne slås fast, at vurderingen ligger hos det enkelte selskab. F&P vil dog samtidig opfordre til, at der i lovbemærkningerne anføres flere eksempler på, hvad der kan anses for *kritisk eller vigtige operationelle funktioner*.

§ 136 – Anonyme indberetninger til forsikringsselskabet

F&P har noteret sig, at der er blevet tilføjet et nyt 4. pkt. i bestemmelsen, som henviser til, at lov om beskyttelse af whistleblowerere finder anvendelse på ordningen, jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowerere. F&P kvitterer for, at bestemmelsen er blevet præciseret med henvisning til whistleblowerlovens anvendelse.

Finanstilsynet har over for F&P oplyst, at der vil udarbejdes en vejledning med henblik på at kunne give nogle retningslinjer for samspillet mellem en whistleblowerordning efter IDD (LFV § 136) og whistleblowerlovens regler. F&P mener, at der er behov for en sådan vejledning og hilser en sådan snarlig vejledning velkommen.

Lovbemærkningerne

I bemærkningerne til stk. 1, 4. pkt. præciseres det, at lov om whistleblowerere finder supplerende anvendelse på forsikringsselskabets (sektorspecifikke) whistleblowerordning. Det præciseres samtidigt, at reglerne i lov om forsikringsvirksomhed har forrang, når de giver whistlebloweren en bedre beskyttelse, end whistlebloweren vil få i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowerere.

Efter den gældende § 75 a i lov om finansiel virksomhed, som foreslås videreført i nærværende lovforslags § 136, er det et krav, at indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i forsikringsselskabet, skal kunne foretages anonymt.

I whistleblowerloven er der ikke et tilsvarende krav til anonymitetsadgang for en whistleblower. § 136 har derfor forrang for whistleblowerlovens regler, da det stiller whistlebloweren bedre ved krav for anonymitetsadgang for whistlebloweren. Det skal dog her bemærkes, at § 136 kun gælder ved indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af *den finansielle regulering*.

Forsikringselskaberne skal kun supplerende opfylde whistleblowerlovens minimumskrav, jf. også bemærkningerne.

Derfor foreslår F&P, at det ved præciseringen i lovbemærkningerne om, at kravet om anonymitet skal opretholdes fsva. overtrædelser eller potentielle overtrædelser af finansiel regulering samtidigt præciseres, at anonymitetsadgang *ikke* er et krav ved indberetninger om overtrædelse af anden lovgivning end den finansielle, f.eks. miljøforskrifter, straffeloven, chikane m.fl., som kun kan foretages efter whistleblowerloven. Det er således *ikke* samtlige indberetninger, som forsikringselskaberne er forpligtede til at sikre anonymitetsadgang ved, men udelukkende dem, der henhører under den finansielle regulering.

Kapitel 13 – Aflønning (§§ 142-152)

Generelle bemærkninger til kapitlet

F&P bakker selvfølgelig op om, at aflønningsreglerne skal sikre, at forsikringselskaber fører en forsvarlig lønpolitik med ligeløn, som fremmer en forsvarlig virksomhedsledelse. F&P mener dog, at Finanstilsynet bør arbejde for et level playing field for forsikringselskaber i EU, herunder også for så vidt angår aflønningsregler.

Vi har noteret os, at det alene er de mest overordnede bestemmelser i aflønningsbekendtgørelsen, der videreføres. Reglerne fremstår meget forenklede. Den gældende aflønningsbekendtgørelse § 24 bagatelgrænse er f.eks. ikke taget med i lovudkastet. Denne fleksibilitet er vigtig, og det er derfor vigtigt, at bestemmelsen også gælder fremover - enten i lovtæst eller i ny bekendtgørelse.

Det samme gør sig gældende for § 16 om bestyrelsens forpligtelse til at sikre, at der en gang årligt føres kontrol med, at aflønningspolitikken overholdes.

§ 142 – Kønsneutral lønpolitik

F&P foreslår, at det anføres i bemærkningerne til § 142, stk. 2, om det forventes af selskaberne, at de skal kunne fremlægges nærmere dokumentation af overholdelsen af kønsneutralitet, og hvordan det i så fald kan ske – f.eks. ved brug af statistikker på løn eller lignende, eller om der ikke vil blive stillet krav herom. Tilsvarende bemærkninger gør sig også gældende til § 143, stk. 2.

§ 143 – Skriftlig lønpolitik for gruppe 2-forsikringselskaber

Lovbemærkningerne

Det foreslås nederst på side 399 og videre på side 400, at følgende fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen:

”Det foreslås i stk. 1, at et forsikringselskab, der har en hjemmeside, skal

offentliggøre oplysninger om, hvordan forsikringssselskabet lever op til kravene i § 95, stk. 1, nr. 4, § 107-108, i det omfang de pågældende krav finder anvendelse på forsikringssselskabet. Et forsikringssselskab skal desuden offentliggøre oplysninger om, hvordan forsikringssselskabet lever op til kravene i §§ 142-144, § 146 og § 151, i det omfang de pågældende krav finder anvendelse på forsikringssselskabet.”

Ovenstående citerede afsnit svarer overordnet til den regel, der fremgår af aflønningsbekendtgørelsens § 28, stk. 1 og 3.

Det ovenfor citerede ses ikke at kunne udledes af bestemmelsens formulering i § 143. Det fremgår heller ikke af bemærkningerne, at reglerne svarer til § 28, stk. 1 og 3 i aflønningsbekendtgørelsen. Afsnittet virker umiddelbart til ikke at henhøre under bestemmelsen.

F&P foreslår, at det ovenfor citerede afsnit udgår af bemærkningerne, da de nærmere regler om oplysninger om lønpolitik allerede fremgår af bekendtgørelsen, og da de pågældende pligter ikke ses at kunne udledes af lovteksten i § 143.

§ 144 – Formandens redegørelse for aflønning

I § 144, stk. 2, 2. pkt. er det bestemt, at formanden i redegørelsen for det øverste organ skal oplyse om aflønning i det foregående år, indeværende år og kommende år. Dette er en videreførelse af de eksisterende regler i lønbekendtgørelsens § 14, stk. 2, 2. pkt. I praksis vil det dog ikke være muligt at oplyse et fuldkomment retvisende billede af aflønningen for det kommende år, hvis der dermed menes året efter det år, hvor generalforsamlingen afholdes, da aflønningen for dette år ikke vil være besluttet endnu.

Hvis generalforsamlingen afholdes i 2022, kan der således med mening redegøres for aflønningen det foregående år (dvs. optjent i 2021), og til dels for aflønningen i indeværende år (dvs. hvad forventes i 2022 – dog ikke optjeningen af variabel løn, som først kan opgøres i 2023). Der vil i starten af 2022 derimod ikke være truffet beslutning af bestyrelsen om regulering af hverken den faste løn eller om variabel løn for det kommende optjeningsår 2023.

En redegørelse om aflønning for det kommende år kan dog indeholde forventet/kendt aflønning. Aflønningen vil typisk være tilsvarende det indeværende år, eventuelt med allerede aftalt regulering samt øvrig variabel aflønning, der er kendt. Det kunne f.eks. være stay-on bonus eller udskudt løn, der tildeles året efter. Redegørelsen vil derfor alene skulle ses som den forventede aflønning for det kommende år baseret på det forrige års forventede aflønning.

F&P foreslår derfor, at kravet om en redegørelse for det kommende præciseres i henhold til ovenstående i lovbemærkningerne.

I bestemmelsens § 144, stk. 2, 3. pkt. foreslås en tilføjelse til den eksisterende aflønningsbekendtgørelses § 14, stk. 2, at formanden for bestyrelsen skal forklare og begrunde lønpolitikens indhold samt dens efterlevelse i sin beretning for generalforsamlingen. Det er uklart hvad denne udvidelse betyder i praksis, da bemærkningerne til stk. 2, 3. pkt. er ganske sparsomme.

F&P foreslår, at det i bemærkningerne til bestemmelsen nærmere beskrives, hvad der forventes af formandens forklaring og begrundelse for at kunne efterleve kravet på behørig vis.

§ 146 – Variabel løn

I § 146, stk. 1, nr. 5 er der en ændring af de eksisterende regler, hvor udskydelsesperioden ændres til mindst 4 år for væsentlige risikotagere og mindst 5 år for direktionsmedlemmer, som det nu gælder for bankerne. Det er endnu en skærpelse af de i forvejen meget krævende regler for brug af variabel løn i finanssektoren.

F&P finder det svært at se begrundelsen for, hvorfor det er nødvendigt at forøge udskydelsesperioderne yderligere for forsikringsselskaber. Regler, der har baggrund i CRD V, bør ikke få afsmittende effekt på forsikrings- og pensionsområdet. Det er netop hensigten med opsplittningen af lov om finansiel virksomhed, at regler for bank og forsikring ikke skal være ens. Der vil i givet fald være tale om en overimplementering, som kan skabe uens vilkår for tilsvarende virksomheder i EU.

På side 418 i bemærkningerne til bestemmelsen anføres det, at reglerne først træder i kraft fra den 1. januar 2024, men de facto træder reglerne i kraft fra 1. januar 2023, da en del af ændringerne foretages ved gennemførelse af ændring af aflønningsbekendtgørelsen samt lov om finansiel virksomhed og således forudsættes at være gældende ret på tidspunktet for lovforslagets ikrafttrædelse.

Det må forstås således, at ændring af udskydelsesperioden for væsentlige risikotagere til mindst 4 år og mindst 5 år for direktionen træder i kraft før 1. januar 2024, hvorfor det bør sikres, at denne ændring først omfatter variabel løn optjent fra 2023. Variabel løn optjent i 2022 bør være omfattet af hidtil gældende regler.

F&P foreslår derfor, at dette præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen.

Nederst på s. 421 forekommer det misvisende, at bemærkningerne kun omtaler udskydelse af både kontantelementet og aktieelementet. Finanstilsynet har ikke haft indvendinger mod, at selskaber anvender up front udbetaling af hele kontantelementet samtidig med, at hele aktieelementet udskydes fuldt ud i udskydelsesperioden.

F&P foreslår derfor, at det præciseres, at en det også er muligt at udskyde aktieelementet, hvis hele kontantelementet udbetales samtidigt med aktieelementets udskydelse.

§§ 147-149 - Fratrædelsesordninger for direktionsmedlemmer

Bestemmelserne svarer til de §§ 77 j- 77 l, som foreslås indsat i FIL med lovforslaget til gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed, som er forudsat vedtaget i dette lovforslag.

F&P skal indledningsvis henvide til sit høringsvar til disse bestemmelser i det andet lovforslag.

F&P er som nævnt i høringsvaret forundret over, at Erhvervsministeriet har valgt at skrive forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder ind i selve lovforslaget, særligt da bestemmelsernes bemærkninger tydeligvis ikke retter sig mod forsikringsselskaber og eksempelvis ikke tager højde for, at strukturen i aflønningsreglerne på forsikringsområdet adskiller sig fra reguleringen af aflønning af direktionen i penge- og realkreditinstitutter.

F&P anbefaler derfor at bestemmelsen udgår, og at eventuelle nødvendige materielle ændringer til reglerne gennemføres på en måde, der passer ind i strukturen i aflønningsreglerne på forsikringsområdet, det kunne f.eks. ske i aflønningsbekendtgørelsen.

F&P bemærker i øvrigt at der i bemærkningerne til bestemmelserne, med fordel kunne foretages en henvisning til at ministeriet har vurderet bestemmelsernes overensstemmelse med GDPR.

I forhold til § 149, stk. 1 bemærker F&P, at det er uklart, hvordan der skal tages højde for *selskabets resultater* ved indgåelse af en aftale om fratrædelsesgodtgørelse i forbindelse med besættelse af stillingen. Der bør angives eksempler på, hvordan det tænkes anvendt i praksis i et forsikringsselskab. Bestemmelsen er i forvejen afgrænset ved, at en fratrædelsesgodtgørelse ikke må belønne forseelser eller manglende resultater, hvilket burde være tilstrækkeligt.

I forhold til § 149, stk. 2 sammenholdt med § 326 om ikrafttræden bemærker F&P at en sådan ændring, som reelt også omfatter allerede indgående aftaler, forekommer relativt indgribende. Det ses ikke ofte, at lovgivning ændrer på allerede indgående ansættelsesretlige aftaler. Bestemmelsen bør således først sættes i kraft for aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

Kapitel 16 – Investeringer (§§ 175-177)

§ 175 – Prudent person-princippet

I lovforslaget lægges op til at videreføre dele af den eksisterende § 158. Det drejer sig om stk. 1, mens stk. 2, som giver Finanstilsynet bemyndigelse til at udstede supplerende regler, udgår.

Undervejs i udarbejdelsen af forslag til ny lov om forsikringsvirksomhed har Finanstilsynet og F&P været i dialog om mere direktivnær implementering af Solvens II-direktivets artikel 132, som imidlertid er fravalgt.

F&P har ikke bemærkninger til det nuværende forslag til § 175, men indgår gerne i en eventuel dialog med Finanstilsynet om en implementering, der i højere grad svarer til Solvens II-direktivets bestemmelser, såfremt Finanstilsynet tager initiativ til dette.

Lovbemærkningerne

Det fremgår af udkast til lovbemærkninger til § 175, at

”Prudent person-princippet indebærer endvidere, at alle aktiver investeres på en måde, der garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet, ved investering af sine aktiver, og navnlig de aktiver, der anvendes til at dække minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet. Derudover skal disse aktiver være lokaliseret, så Finanstilsynet kan anvende den i forslagets § 222 hjemlede adgang til at begrænse eller forbyde forsikringssselskabets frie rådighed over aktiverne, når Finanstilsynet måtte vurdere, at forsikringssselskabets økonomiske situation er ubetryggende. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 222.”

Valget af ordet ”garanterer” kan efter F&P’s opfattelse give anledning til en forkert opfattelse af, hvad prudent person-princippet kan sikre. Vi vil foreslå i stedet at benytte ordet ”sikrer”.

Kapitel 17 – Årsrapport og revision (§§ 178-194)

Generelle bemærkninger til kapitlet

F&P finder det centralt, at der – som i Årsregnskabsloven - gives mulighed for, at skadesforsikringssselskaber kan udarbejde deres årsregnskaber efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS’er). Selskaber, som vil vælge denne løsning, vil komme til at aflægge regnskaber i en særdeles høj kvalitet. IFRS-konceptet er internationalt anerkendt for særdeles høj kvalitet i regnskabsaflæggelsen, og konceptet er det mest anvendte regnskabskoncept i verden.

Af hensyn til korrekt kursdannelse på de finansielle markeder er det centralt, at de børsnoterede selskaber kan aflægge konsistente årsrapporter - hvor der er god sammenhæng mellem årsregnskab og koncernregnskab - og som ikke

kræver omfattende forklaring for at sikre korrekt forståelse af selskabernes performance. Når IFRS 17 implementeres, vil der være væsentlige forskelle mellem årsregnskab aflagt efter regnskabsbekendtgørelsen og koncernregnskab aflagt efter IFRS – disse forskelle vil kræve omfattende forklaringer til investorer/långivere, og det kan potentielt få betydning for kursdannelse/lånemuligheder for de berørte selskaber. Der er særligt forskelle i forhold til præsentation, og de kan ikke mitigeres ved at ændre i den danske regnskabsregulering, fordi den er knyttet op på det (noget forældede) europæiske forsikringsregnskabsdirektiv.

IAS-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordningen nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder) giver i artikel 5 medlemsstaterne mulighed for at tillade, at selskaberne kan anvende IFRS'erne på deres årsregnskab. Den mulighed er implementeret i Danmark for virksomhederne uden for den finansielle sektor, og som følge af vedtagelsen af IFRS 17 bør den indføres (igen) for skadesforsikringsselskaberne.

Kapitel 18 – Overdragelse og omdannelse (§§ 195-197)

§ 195 - Overdragelse

F&P bemærker, at fristen for erhvervsministerens afgørelse om overdragelse af tilladelse bør forkortes. Det bør samtidig være muligt at køre processen i § 171 parallelt med processerne i selskabsloven.

Det fremgår derudover af bemærkningerne til bestemmelsens stk. 10, at det er et krav, at der udarbejdes vurderingsmandserklæring mv. i alle tilfælde. F&P bemærker, at dette efter F&P's opfattelse er en ændring i forhold gældende ret, hvor det kun er et ubetinget krav at udarbejde vurderingsmandserklæring mv. ved sammenlægning af forsikringsselskaber (jf. kommenteret FIL 5. udgave, s. 942, note 21).

F&P bemærker, at det virker unødigt at fratage aktionærerne den selvbestemmelse der følger af selskabslovens almindelige regler, når der ikke er tale om overdragelse. Såfremt det er tilsigtet at foretage en materiel ændring af gældende ret, bør dette under alle omstændigheder beskrives i bemærkningerne til bestemmelsen, herunder bør begrundelsen for ændringen beskrives.

Kapitel 19 – Ophør (§§ 198-218)

§ 210 - Konkurs

F&P bemærker, der er indsat et nyt stk. 2 i bestemmelsen, som implementerer Solvens II direktivets artikel 278. F&P vil – i lighed med den øvrige Solvens II implementering - også her foretrække, at artikel 278 implementeres direktivnært, og ikke som foreslået med en tilføjelse om, at aktiver ikke må

være bestemt til dækning af selskabets opgjorte krav til minimumsbasiskapital, solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet. Den valgte ordlyd kan give anledning til fortolkningstvivil. En direktivnær implementering vil betyde, at lovbemærkningerne til bestemmelsen bør konsekvensrettes tilsvarende.

§ 212 – Konkursbegæring

Lovbemærkningerne

Der henvises ikke til hybrid kernekapital i § 212, stk. 2, men det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der ved udeladelsen af ”hybrid kernekapital” i bestemmelsen ikke er tiltænkt en materiel ændring af reglerne.

Finanstilsynet bør også overveje, om der også bør henvises til CRR forordningens artikel 4, nr. 103.

Kapitel 21 – Forsikringselskaber med særlige regler (§§ 236-258)

§ 247 – Tværgående pensionskasser

Af bemærkningerne til den foreslåede § 247 fremgår ”[...] Bestemmelsen indebærer, at tværgående pensionskasser ikke må optage medlemmer, der ikke falder inden for pensionskassernes potentielle medlemskreds, som på forhånd er nærmere defineret i vedtægterne [...]”.

F&P kan ikke genfinde denne bemærkning i de nuværende bemærkninger til FIL § 304 (der er videreført i lovforslagets § 247). Vi går ud fra der ikke er tilsigtet nogen ændring af gældende praksis og vil foreslå, at sætningen udelades af bemærkningerne.

Kapitel 24 - Offentliggørelse (§§ 291-301)

Generelle bemærkninger til kapitlet

F&P bemærker, at udkastet til lovforslag – bortset fra §§ 300 og 301 – ikke er rettet mod forsikringselskaber. En række lovhenviisninger går på bestemmelser i lov om finansiel virksomhed og den gennemgående terminologi i en stor del af bestemmelserne referer til ”virksomhed” og ikke forsikringsvirksomhed/forsikringselskab.

§ 280 – Påbud om afsættelse af direktør

For så vidt angår de dele af bestemmelsen (stk. 9), som dette lovforslag forudsætter indsat med lovforslaget om gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed, henviser F&P til det fremsendte høringssvar til det pågældende lovforslag.

F&P bemærker i øvrigt, at der er en sproglig fejl i § 280, stk. 4, 2. punktum, hvor ”bestyrelsesmedlem” nævnes 2 gange.

Kapitel 30 – Straffebestemmelser (§§ 312-319)

F&P har bemærket, at det spredt i udkastet til lovforslag oplyses, at overtrædelser af en række bestemmelser fremover strafbelægges.

F&P efterlyser i de tilfælde, hvor der mangler konkrete begrundelser for de foreslåede udvidelser af det strafbelagte område i forhold til forsikringselskaber, at sådanne begrundelser anføres i lovbemærkningerne til de enkelte bestemmelser, jf. f.eks. lovbemærkningerne til §§ 223, stk.1 og 4, § 224, stk. 1 og § 225, stk. 1.

F&P har konstateret, at der er flere bestemmelser, der foreslås strafbelagt i nærværende lovforslag, som ikke strafbelagt efter lov om finansiel virksomhed. Dette er f.eks. lovforslagets § 32, stk. 3 og § 46.

Eksempelvis foreslås det i § 312, stk. 1, at § 46 strafbelægges. Denne bestemmelse, som svarer til § 26 i lov om finansiel virksomhed, er ikke oprindeligt strafbelagt, og der er derfor tale om en skærpelse i lov om forsikringsvirksomhed.

Endvidere foreslås det f.eks. i § 312, stk. 2, at § 223 strafbelægges. Efter lov om finansiel virksomhed § 248 a, som videreføres i lov om forsikringsvirksomhed § 223, er der ikke mulighed for straf ved undladelse af at udarbejde en plan for genoprettelse.

F&P bemærker også, at § 312 får betydning ved overtrædelser af de oplyste bestemmelser, der ikke er strafsanktionerede i øvrigt.

Da F&P flere steder har konstateret en skærpelse af flere bestemmelser, der ikke på nuværende tidspunkt er strafbelagte i f.eks. lov om finansiel virksomhed, og da der ikke ses at være en begrundelse i bemærkningerne om behovet for en skærpelse, bør både skærpelsen og begrundelsen herfor tydeliggøres.

F&P anmoder om, at der udarbejdes en oversigt over de bestemmelser, der strafpålægges eller pålægges en skærpet straf. Dernæst bør det fremgå tydeligt af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, at der med forslaget pålægges straf/sker en skærpelse af strafansvaret ved manglende overholdelse af bestemmelsen i forhold til gældende ret.

Ovenstående bemærkninger gælder samtlige bestemmelser under kapitel 30 om straffebestemmelser.

Bemærkninger af redaktionel og teknisk karakter

Kapitel 1 – Anvendelsesområde (§§ 1-8)

§ 3 – Filialer

F&P bemærker, at den nye straffebestemmelse i § 317 a (som forventes indsat i FIL som § 373 b med lovforslaget til gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring i reglerne om egnethed og hæderlighed), ikke er oplistet blandt de bestemmelser, som finder anvendelse for filialer. Det fremgår ikke eksplicit af lovforslaget, hvorvidt dette er tilsigtet eller skulle bero på en fejl.

F&P mener, at § 68 også bør gælde for filialer, da den hænger sammen med § 67. Ifølge § 3 gælder dog alene § 67 - og ikke § 68 - for filialer.

§ 261 og § 262 står begge nævnt i § 3, således at de skal gælde for filialer. Men begge bestemmelser vedrører en række andre bestemmelser i loven, som ikke gælder for filialer. Der er formentlig tale om en fejl.

§ 7 – Coassurancevirksomhed

I femte afsnit i bemærkningerne til § 7 bør sætningen *”For genforsikringsvirksomhed finder denne lovs regler fuldt ud anvendelse”* udgå. I modsætning til § 3 i FIL, som den foreslåede § 7 erstatter, omfatter bestemmelsen ikke genforsikring. Sætningen giver derfor ingen mening i den kontekst, den indgår i. Alternativt kan sætningen indsættes i slutningen af sjette afsnit.

Kapitel 2 – Definitioner (§§ 9-13)

§ 9, stk. 1, nr. 34 – Værtsland for gruppe 1-forsikringselskaber

Andet punktum i definitionen indeholder en mærkværdige indledning: *”I forbindelse med livsforsikring og skadesforsikring...”*, som foreslås slettet.

Kapitel 3 – Tilladelse, eneret m.v. (§§ 14-38)

§ 17 – Ansøgning om status som gruppe 1-forsikringselskab

Loubemærkningerne

I 3. afsnit fejl citeres indholdet af § 17. Det er indholdet af § 16, der citeres.

§ 19 – Krav til ansøgning om tilladelse

I § 19, stk. 1, nr. 6, skal *”§ 154”* ændres til *”§ 133”*. I stk. 3 skal henvisningen til *”§ 156, stk. 5, nr. 1 og 2”* ændres til *”§ 155, stk. 5, nr. 1 og 2”*.

Loubemærkningerne

I 2. afsnit i lovbemærkningerne bør der også henvises til FIL § 11. I bemærkningerne til stk. 2, beskrives indholdet af stk. 3. I bemærkningerne til stk. 3, 1. afsnit, skal henvisningen til ”§ 11, stk. 12” ændres til ”§ 19, stk. 2” og henvisningen til ”§ 156, stk. 5, nr. 1 og 2” ændres til ”§ 155, stk. 5, nr. 1 og 2”

I lovbemærkningerne til § 19, stk. 1, nr. 6 skal henvisningen til ”den foreslåede § 1, stk. 1, nr. 6” ændres til ”den foreslåede § 19, stk. 1, nr. 6”. Henvisningen til ”§ 14, stk. 2, nr. 7” skal ændres til ”§ 14, stk. 1, nr. 7”.

§ 27 – Adskillelse mellem liv- og anden forsikringsvirksomhed

11. og 12. afsnit skal fjernes, da de er en gentagelse af 7. og 8. afsnit.

§ 34 – Udlevering af oplysninger om reelle ejere

Lovbemærkningerne

Afsnit 6 bør flyttes og indsættes efter afsnit 8.

§ 36 - Udlevering af oplysninger til brug for kundekendskabsprocedurer

I den foreslåede § 36 skal ordet ”med” i 3. linje i stk. 1, fjernes.

Lovbemærkningerne

I 2. afsnit skal ”§ 32 a” ændres til ”§ 23 a”. I 6. afsnit skal ”§ 38, stk. 1” ændres til ”§ 36, stk. 1” og ”med” skal fjernes i 3. linje.

§ 38 – Forsikringsselskabers pligt til at benytte et navn, der tydeligt angiver selskabets egenskab af forsikringsselskab

Lovbemærkningerne

I afsnittet om ansvarssubjekter er forsikringsselskaber udeladt, idet der alene henvises til stk. 2-4. Der bør derfor indsættes ”Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen, er et forsikringsselskab, jf. den foreslåede stk. 1, et gensidigt forsikringsselskab, jf. den foreslåede stk. 2 [...]”.

Kapitel 6 – Grænseoverskridende virksomhed (§§ 49-66)

§ 49 - Filialvirksomhed i Danmark

I 4. linje i stk. 1, skal der punktum efter ”§ 51, stk. 1” og det efterfølgende ”og” skal slettes.

§ 50 - Filialers dækning af risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 1, nr. 10

Stk. 2, hører mere naturligt hjemme i § 51 (f.eks. som stk. 1), da den ligesom § 51 indeholder regler om frister i relation til § 49, stk. 2 og § 50, stk. 1.

Kapitel 7 - God skik, prisoplysning og kontraktforhold (§§ 67-74)

§ 71 – Retshjælpsforsikringer

Lovbemærkningerne

I 2. afsnit henvises der blot til "Solvens II". Der bør henvises til "Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2014 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)".

§ 73 – Bygningsbrandforsikring

Lovbemærkningerne

Bemærkningerne til stk. 2, bør tilrettes, da det ikke klart fremgår, at der er tale om undtagelser fra stk. 1. Der er heller ikke tale om en opregning af undtagelserne, som der lægges op til i afsnit 8.

§ 74 – Bygningsbrandforsikring

Lovbemærkningerne

I afsnit 6 skal henvisningen til "§ 74" ændres til "§ 73".

For så vidt angår 3. afsnit i bemærkningerne til stk. 2, ("Ved skifte til et andet forsikringsselskab er det det afgivende selskab, der skal påse, at det modtagende selskab kan tegne en tilsvarende bygningsbrandforsikring uden forringelse af de tinglyste rettighedshaveres retstilling") skal F&P opfordre til, at denne bemærkning fjernes. Det skyldes, at det er meget vanskeligt for det afgivende selskab at påse, om der er tegnet bygningsbrandforsikring i et andet selskab.

§ 83, stk. 4 – Tavshedspligt

Da indholdet af § 83, stk. 4 allerede fremgår af § 82, stk. 2, foreslås det, at § 83, stk. 4, udgår af udkastet.

Det foreslås i konsekvens heraf, at 4. afsnit på side 296 i lovbemærkningerne til § 83, stk. 4, slettes.

Det foreslås endvidere, at det følgende afsnit i lovbemærkningerne slettes. Dette afsnit vedrører øvrigt ikke forsikringsvirksomhed, men finansiel virksomhed.

Kapitel 10 – Ejerforhold (§§ 87-94)

§§ 89-91 – Vurdering

F&P gør opmærksom på, at der er en fejl i lovforslaget i den forstand, at der de specielle bemærkninger hørende til § 89 har overskriften "§ 90". Samtidig er der to forskellige sæt bemærkninger, der har overskriften "§ 91". Dette bør rettes inden lovforslagets fremsættelse.

Kapitel 11 – Ledelse og kompetencekrav (§§ 95-126)

§ 105 – Egnethed og hæderlighed

For så vidt angår de dele af bestemmelsen, som dette lovforslag forudsætter indsat med lovforslaget om gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed, henviser F&P til det fremsendte høringssvar til det pågældende lovforslag.

F&P bemærker i øvrigt, at der er en fejl i lovtæksten, hvor der findes to ”Stk. 2” og ikke noget ”Stk. 5”.

Kapitel 12 – Indretning og styring (§§ 127-141)

§ 129 - Risikostyringsfunktion

Der mangler et ”§”-tegn i overskriften til de specielle bemærkninger.

§ 131 - Aktuarfunktionen

Der mangler et ”§”-tegn i overskriften til de specielle bemærkninger.

§ 134 – Procedurer for godkendelse af nye forsikringsprodukter

Loubemærkningerne

I 3. afsnit bør der efter ”...delegeret forordning 2017/2358 af 21. september 2017 fastsat supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår krav til produkttilsyn og styring for forsikringsselskaber og forsikringsdistributører..” indsættes ”som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1257 af 21. april 2021 om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/2358 og (EU) 2017/2359 for så vidt angår integration af bæredygtighedsfaktorer og bæredygtighedspræferencer i kravene til produkttilsyn og styring for forsikringsselskaber og forsikringsdistributører og i reglerne for god forretningsskik og investeringsrådgivning vedrørende forsikringsbaserede investeringsprodukter”.

§ 136 - Whistleblowerordninger

Det er anført i bemærkningerne til bestemmelsen, at et forsikringsselskabs whistleblowerordning skal godkendes af Datatilsynet. Dette er ikke længere et krav efter de gældende regler i § 75 a i lov om finansiel virksomhed, hvorfor det heller ikke bør være et krav i lov om forsikringsvirksomhed.

Kapitel 13 – Aflønning (§§ 142-152)

§ 142 – Skriftlig lønpolitik – gruppe 1-forsikringsselskaber

F&P finder umiddelbart kun anledning til at kommentere på en ensretning af betegnelsen ”gruppe 1-forsikringsselskab” og ”gruppe 2-forsikringsselskab”, der ses at blive skrevet på flere forskellige måder både i hele kapitlet

og bemærkningerne samt en forkert henvisning i lovbemærkningerne (2. afsnit), hvor der henvises til, at reglen videreføres i § 143, stk.1. Dette er retteligt § 142, stk. 1.

§ 144 – Skriftlig lønpolitik – godkendelse

F&P anbefaler ud fra en generel betragtning, at eventuelle nødvendige materielle ændringer til reglerne generelt gennemføres på en måde, der passer ind i strukturen i aflønningsreglerne på forsikringsområdet.

§ 149 – Fratrædelsesordninger for bestyrelsesmedlemmer

I bemærkningerne til bestemmelsens stk. 4 er det på side 433 anført, at den ansvarshavende aktuar efter § 149, stk. 4, skal indberette en hver tilsidesættelse til Finanstilsynet. Dette følger ikke af lovbestemmelsen, men reguleres umiddelbart i § 140, stk. 4.

Kapitel 16 – Investeringer (§§ 175-177)

§§ 176 og 177 – Aktivt ejerskab

Forsikring & Pension har ikke bemærkninger til bestemmelserne vedrørende aktivt ejerskab, idet vi noterer os, at disse videreføres med alene en række redaktionelle tilpasninger.

Kapitel 17 – Årsrapport og revision (§§ 178-194)

§ 183 – Grundlæggende krav til årsrapporten

I første linje i 6. afsnit i lovbemærkningerne henvises til § 1834. Henvisningen bør rettes til § 183.

§ 187 – Revision af årsrapporten

I første linje i 4. afsnit i lovbemærkningerne henvises til § 194. Den henvisning bør rettes til § 193.

§ 192 – Regnskabsindberetninger

I bestemmelses stk. 2 henvises til § 79 a. § 79 a eksisterer ikke, men der menes formentlig en henvisning til § 100.

Kapitel 20 – Krisehåndtering (§§ 219-235)

§ 221 – Finanstilsynets påbud om foranstaltninger

Lovbemærkningerne til stk. 1, nr. 3

F&P gentager den tidligere fremførte bemærkning om, at det af lovbemærkningerne til § 221, stk. 1, nr. 3 – som det er tilfældet i relation til den tilsvarende ændring af § 220, stk. 1, nr. 1 – bør fremgå, at der er tale om en materiel ændring, idet reglen nu også omfatter ”regler udstedt i medfør heraf”.

Lovtekst og lovbemærkninger til stk. 2

F&P har konstateret, at 2. punktum i § 221, stk. 2, der vedrører selskabernes arbejdsulykkesforsikringer, er udgået af lovudkastet, og at der er redigeret for ændringen i lovbemærkningerne til § 221.

F&P kan ikke umiddelbart se begrundelsen for denne ændring og efterlyser en redegørelse herfor, herunder om ændringen har relation til den ændring af garantifondsloven, som blev gennemført med Lov nr. 1163 af 8. juni 2021.”

F&P gentager den tidligere fremførte bemærkning om, at det af lovbemærkningerne til § 221, stk. 1, nr. 3 – som det er tilfældet i relation til den tilsvarende ændring af § 220, stk. 1, nr. 1 – fremgår, at der er tale om en materiel ændring, idet reglen nu også omfatter ”regler udstedt i medfør heraf”

Kapitel 22 – Tilsyn, kontrol m.v. (§§ 259-284)

§ 263 - Særlige tilsynsregler for udenlandske forsikringsselskaber

F&P bemærker, at nyaffattelsen af bestemmelsen anvender formuleringen ”kan”. Dette kan undre, når formålet med nyaaffattelsen er at affatte bestemmelsen mere direktivnært, idet Solvens II-direktivet bruger formuleringen ”skal” i art. 138, stk. 5. (Denne materielle ændring var ellers foretaget i tidligere versioner af lovforslaget, som F&P har haft drøftet med Finanstilsynet).

§ 283 – Forbrugerombudsmanden

I stk. 1, skal der stå ”anlægge sag mod...” i stedet for ”anlægge sag over for..”.

Kapitel 24 – Offentliggørelse (§§ 291-301)

§ 291 -Finanstilsynets offentliggørelse

I bemærkningerne til bestemmelsen side 654 10. afsnit henvises der til FIL § 354 e, stk. 6. Stk. 6 eksisterer imidlertid ikke.

§ 295 – Finanstilsynets offentliggørelse

I bemærkningerne til bestemmelsen henvises der til § 299, stk. 6, det antages at den korrekte henvisning er til § 299, stk. 6.

Kapitel 29 – Afgift (§ 311)

Bestemmelsen indeholder en henvisning til, at der kan ske opkrævning af gebyrer efter FIL, kapitel 22.

Kapitel 31 – Ikrafttræden m.v. (§§ 320-334)

§ 324 – Overgangsbestemmelse

Bestemmelsen er formuleret så den gælder for ”fondsmæglerselskaber”. Da loven er sektorlov for forsikring, bør ”fondsmæglerselskaber” erstattes med ”forsikringsselskaber”

§ 325 - Overgangsbestemmelse

I lovbemærkningen til bestemmelsen henvises i andet afsnit til ”§ 3254” – det bør rettes til ”§ 325”.

§ 326 – Overgangsbestemmelse

I bemærkningerne til bestemmelsen henvises der på s. 734 til udbetalingskravene i § 149 og § 150, stk. 2-5. Henvisningerne bør rettelig være § 148, § 149, stk. 2-5 og § 150.

Tilsvarende for § 326, stk. 2 skal der henvises til § 149, stk. 1.

§ 332 - Overgangsbestemmelser

I bestemmelsens stk. 2 nr. 1) henvises til § 158 stk. 6. Dette stykke eksisterer ikke – det antages, at der skal henvises til § 158 stk. 5.

I bestemmelsen er det oprindelige stk. 4 nr. 4) ikke medtaget. Dette stykke har følgende ordlyd:

”4) 25 pct. af det seneste regnskabsårs forsikringsmæssige administrationsomkostninger for særskilte SP-konti”

F&P antager, at det er en fejl, at dette stykke ikke er medtaget i udkastet. F&P ønsker, at denne overgangsbestemmelse videreføres i sin helhed, hvorfor dette stykke bør indsættes i loven som § 332 stk. 4 nr. 4). Herved vil bestemmelsens stk. 6 også blive korrekt, hvilket den ikke er uden nr. 4).

I bestemmelsen henvises i stk. 5 til § 143. Denne henvisning er ikke korrekt og bør derfor rettes til § 164.

Bestemmelser til gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed

F&P henviser til sit høringssvar af 18. august 2022, til lovforslaget om gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed for så vidt angår de elementer i lovforslaget, der indarbejder ændringer fra det pågældende lovforslag, herunder for så vidt angår den foreslåede straffebestemmelse i § 317 a.

Afsluttende bemærkninger

F&P ser frem til det videre samarbejde om LFV-projektet, som vi håber bliver til gavn og glæde for alle, der arbejder med eller er omfattet af loven.

F&P står til rådighed for det videre arbejde.

Med venlig hilsen

Torben Weiss Garne